

Fermansen: Det Endringsforslag, som jeg i Forbindelse med flere ærede Medlemmer har tilladt mig at stille og som findes opført under Nr. 1, er begrundet i den Betragtning, som jeg allerede tillod mig at udtale under 2den Behandling, nemlig, at det ikke fandtes klart nok udtrykt i Forslaget, at det med Hensyn til Sydbanens Retning ikke er Regjeringen alene, men Regjeringen og Rigsdagen i Forening, der have at tage den endelige Beslutning. Vi have indskrænket os til denne korte Tilspøining, uden at ville forandre Noget af det, der staaer iforveien, fordi vi ikke ville bestride, at det kan være velbegrundet allerede nu at fastslaae, at Banen skal bygges og til hvilket Tidspunkt den skal bygges; vi have kun villet have det fastholdt og gjort klart, saaledes at der ingen senere Misforstaaelse kan finde Sted, at Regjeringen, naar alle til denne Bane henhørende Undersøgelser og Planer foreligge, saa maa komme til Rigsdagen og forlange Tillabelse til nu at bygge i den Retning, som den anseer for den heldigste, samtidig med, at den forlanger Pengebevillingen dertil. Dersom vi havde haft fuldstændig Sikkerhed for, at det vilde være den høitærede nærværende Indenrigsminister, der kom til at gennemføre Lovens Bestemmelser, saa havde jeg for mit Vedkommende været aldeles tilfredsstillet ved den Erklæring, som den høitærede Minister, overensstemmende med vor Tanke, afgav ved 2den Behandling, men da vi ikke have nogen Sikkerhed derfor, saa have vi anseet det nødvendigt, at det kom til at staae i Loven med klare Ord. Med disse saa Ord skal jeg anbefale Endringsforslaget.

Balle: Da denne Sag var til 2den Behandling, tillod jeg mig at udtale min Forundring over, at det ærede Udvalg ikke var staaet ind paa de lette, smalsporede Jernbaner, og den ærede Ordfører rettede dengang til mig det Spørgsmaal, hvad da Forskjellen i Udgiften vilde være, hvis man byggede lette, smalsporede Jernbaner istedetfor de bredsporede, svære Jern-

baner, der ere foreslaaede for en Deel af disse Jernbaner, og de bredsporede, lette Jernbaner, der ere foreslaaede for en anden Deel. Jeg har ikke haft det Haab, at jeg som enkelt Mand ligeoverfor et stort Udvalg skulde kunne sætte den Anstuelse igjennem, og derfor har jeg ikke stillet Forslag; men jeg nærer endnu det visse Haab, at inden denne Sag kommer til sin endelige Afgjørelse, saa ville vi, dreyne af en Nødvendighed, føres over til de smalsporede Baner, og da jeg er en Ven af, at vi maae blive delagtiggjorte i det, store Gode, som Jernbaner medføre for Landet, og da jeg tilmed seer den Modstand, der allerede fra en meget vægtig Side reises imod de Jernbaner, som her ere foreslaaede, saa vil jeg ikke undlade at give mit Skjærv til, at man kunde komme saa vidt, at man opgiver et System, der aldeles ikke svarer til vort Fædrelands Interesser. For det Første skal jeg meddele nogle Oplysninger fra vort Naboland Norge. Der er i det sidste Aar af Overingenieuren og Driftsbestyreren for det norske Jernveisselskab givet en Meddelelse, hvorefter man ikke for Fremtiden agter at bygge andre end lette, smalsporede Baner. I vort Naboland Sverrig er der jo, som der blev omtalt under forrige Behandling, anlagt flere svære Baner, som ikke have kunnet betale sig, saa at der endogfaa er Tale om, at man vil ombytte allerede lagte svære Baner med smalsporede Baner; men synderen at man tænker paa at ombytte svære Baner med lette, har man allerede lagt Baner i Sverrig, af hvilke man kan danne sig en Forestilling om Forholdet mellem de lette, smalsporede og de bredsporede Baner. Disse Baner ere lagte i Nærheden af den store Stambane, som gaaer deels i nordøstlig Retning og deels Syd paa; i Nærheden af den, der gaaer fra Gøttheborg og mod Nordost, er der paa begge Sider af Hovedbanen anlagt en smalsporet Bane, og det er paa denne smalsporede Bane, som er idetmindste over 30 Mile lang, at de Erfaringer have kunnet hentes, som vise Forskjellen mellem det lette Spor og det brede Spor. Naar jeg nu meddeler det, som